

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tribunal Poenitentiæ Sev Libri Dvo Prior De Poenitente Ut
Reo Posterior De Confessario Ut Judice**

Stoz, Matthäus

Anno M.DC.LXXXIX.

§. 6. Differentia Confessarij à Judice, Medico, & Superiore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37144

P. S. 4

peccat. At verò quando adsunt omnia essentialia, tunc absolvit validè; & quoad ea, quæ pœnitens probabiliter censet sibi esse licita, ipse vel nihil agit, sed tantum permittit; vel certè, cùm tantum in re licta ei cooperetur, nihil peccat.

§. VI.

Differentia Confessarii à Judice, Medico, & Superiore.

134. Neque obstat, quod Confessarius sit Judex & Medicus pœnitentis, ejusque superior; Judex autem & Medicus teneatur procedere juxta probabilem; & superior non subditi, sed subditus superioris debeat sententiam sequi. Nam quidquid Laym. l.c. dicat quoad Superiorem, & Dicastro contra Lugonem moveat quoad Judicem, disparitas quoad hæc officia in foro interno & externo consistit in hoc, quod sicut Sacramentum Pœnitentia est à Christo institutum in bonum & commodum solius pœnitentis; ita etiam Confessarius debeat suum in foro interno officium Judicis, Medicis, & Superioris exercere in ejus solius bonum & commodum; ergo non potest illum aliter judicare, curare, au-gubernare, quām juxta sententiam ab ipso in proprium commodum electam, quamdiu ea est verè, & prædictè probabilis. Hinc etiam Medicus, cùm solius infirmi bonum spectare debeat, tenetur ideo tantum medicinam probabilem adhibere, quia videtur infirmo esse commodior; & si iste mallet minus probabilem, tanquam sibi magis gratam, posset & deberet Medicus istam, & non illam præbere. Sic quoque Judex, quia in

causa criminali debet quoad sententiam favere reo, potest & debet eum absolvere saltem ab instantia, quamdiu verè probabile est, eum esse innocentem. In causis autem civilibus, quia Judex debet tam ad unius ex colligantibus, quam ad alterius bonum, & jus attendere; ideo potest & debet judicare secundum probabilem pro uno contra alterum cum damno alterius; & quia Superior in sua gubernatione præcipue bonum communne spectare debet, idque etiam subditementur privato suo commodo præponere; ideo ille non istorum, sed isti debent illius sententiam non tantum probabilem, sed etiam minus probabilem sequi, atque juxta illam obedire.

ARTICULUS III.

De Obligatione Confessarii pœnitentem sanandi.

135. Sicut lavari citò possimus, ad sanandum autem curatione multa opus habemus, teste S. Bern. serm. de Cœna Domini. ita facilè est, pœnitentem à peccatis absolvere, sed eundem ab animi morbis, qui peccatorum causa, radices, & fontes sunt, persanare, hoc opus & labore est; omnino tamen à quovis Confessario cum summa cura suscipiendus. Alioquin enim absolvendo lavabit quidem pœnitentem, sed quasi laterem crudum; quem quantò magis laverit, tantò magis lutum facit. can. Ille. 9. Diff. 3. de pœnit. Latur nempe, sed non mundatur, qui (in Confessione) plangit, quæ gessit; non multò tamen post eadem, quæ fleverat, repetit. can. Irrisor. II. ead. vel certè inaniter mundatur, quem Confessarius non aliter